

LOS SEGADORS

CANÇÓ POPULAR

Maestoso

Cant



(Adoptat com a himne de Catalunya.)

Lletra

CATALUNYA comtat gran—qui t'ha vista rica y plena!
Ara'l rey nostre Senyor—declarada'ns té la guerra.

Bon cop de falç,
Defensors de la terra,
Bon cop de falç,

Lo gran Comte d' Olivar—sempre li burxa l'orella:
"Ara es hora nostre rey—ara es hora que fem guerra..
Contra tots los catalans—ja ho veyeu quinà n'han feta,
Seguiren viles y llochs—fins al lloch de Riu d' Arnes.
N'han cremat un sagrat lloch—que Santa Coloma's deya;
Creman albes y casulles—y corporals y patenes;
y'l Santissim Sagrament—alabat siga per sempre.
Mataren un sacerdot—mentres que la Missa deya.
Mataren un cavaller—a la porta de la Es glèsia,
Don Lluís de Furrià,—y'ls àngels li fan gran festa.
De lo pà que no era blanc—deyen que era massa negre,
lo donavan als cavalls—sols per assolar la terra.
De lo vi que no era bo—engegaven les aixetes,
lo tiraven pels carrers—sols pera regar la terra.
A presència d' els parents—deshonraven les donzelles:
Ne donen part al Virrey—del mal que aquells soldats feyen.
"Licència 'ls he donat jo—molta mes s'en poden prendre..
A vista de tot això—s'es esvalotat la terra.
Entraren a Barcelona—mil personès forasteres;
entren com a segadors—com eram en temps de sega.
De tres guardies que n'hi ha—ja n'han mort a la primera.
Ne mataren al Virrey—al enfront de la galera,
mataren als diputats—y als jutges de l' Audiència.
Anaren a la presó—donen llibertat als presos.
Lo Bisbe 'ls va benedir—ab la ma dreta y l' esquerra:
"Hont es vostre capità—ahont es vostra bandera..
Varen treure'l bon Jesús—tot cobert ab un vel negre.
"Aquí es nostre capità—aquesta nostra bandera..
A les armes, catalans,—que'ns han declarat la guerra.

Bon cop de falç,
Defensors de la terra,
Bon cop de falç,

La Roqueta

SETMANARI MALLORQUÍ

SORTIRÀ A ROTLO, PER LOS PRESENTS, CADA DISSAPTE

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Tres mesos. . . 0'75 pessetes
Número atrassat. 0'10
A. n'els suscriptors de La Almudaina, tres mesos 0'50 pessetes.

TERCERA ÉPOCA
Any VII Núm. 266
Palma 20 de Maig de 1899

Cada número, net y esporgat
5 cèntims
Administració: Conquistador, 30

“La Roqueta” a l' Orfeó Català



En Lluís Millet y Pagès

Director de l' Orfeó Català

L'ORFEO CATALA A MALLORCA

ENDREÇA

L'Orfeo Català, que s'ha imposat la missió d'espargir per tot-arreu els cants populars catalans, las millors obras corals dels nostres mestres y dels forasters d'avuy en dia, y las grans composicions polifòniques, religioses y profanas dels segles XV y XVI, fa cap avuy a l'illa daurada pera donar una encaixada de germanor al poble mallorquí, y oferirli els fruïts de son treball y y de sa bona voluntat may acabada.

En els dos programms de concerts que vos endrecem, hi trobareu, mallorquins, un homenatge a la vostra cançó popular, ab LA BALANGUERA, al costat dels cants populars catalans de LO ROSSINYOL, LA PLOMA DE PERDIU y 'l CANT DELS AUCELLS; hi trobareu una obra del vostre Noguera, L' HIVERNENCA, al costat d'altres de'n Clavé, en Nicolau, en Vives, en Mas y en Millet; hi trobareu mostrars de la música estrangera ab obras del francès Cesar Frank, del anglès Händel, dels alemanys Mendelssohn y Zöllner, del escandinau Grieg y fins de la música popular russa ab el cant dels sirgadors del riu Volga; y, en fi, hi trobareu, en lloch preferent, records de lo que fou aquella gran música religiosa del segle XVI, ab obras triadas de Palestrina y de Victoria, alhora que de l'interessant música profana d'aquells temps ab la humorada ¡OH, QUIN BON ECO! de Rolland de Lassus y l'imponderable AUCELLADA de Jannequin.

Tot mos sembla poc, per això, pera vosaltres, germans de Mallorca. En altres temps gloriosos fou nostre gran rey en Jaume I qui va sortir de Catalunya ab força d'armas pera deslliurar aquesta hermosa terra del jou dels alarbs; y va lograrho. Avuy las cosas no 's fan per força d'armas, sino per la força del art y del amor. Aixís venim avuy nosaltres a fer patria, venim ab el nostre art de la música y ab el nostre amor de germans, inabable, a cantar-vos els himnes de la patria qu'ens encoratjen, els esplays del amor qu'ens endreixen y 'ls cants de la fe qu'ens fortifiquen.

Vulgau, germans, acceptar gojosos els fruïts de la nostra bona voluntat y correspondre a la nostra més coral abraçada.

L'ORFEO CATALÀ.

A l'Orfeo Català

Aquí la teniu, doncs, an aquesta Mallorca que vos fantasia-veu com una germana de cor y d'esperit, qui entonava sobre les ones la mateixa cançó de renovament y d'esperança que vosaltres heu aixecat al cel de la mare Catalonia.

De segur, mil vegades, desde l'atragada Barcelona, l'heu entrevista, a l'illa daurada, més enllà de vostre horitzó, dins la boira lluminosa y simbòlica de llevant, extenent sobre el mar helènic, mig adormida, la terra promesa de vostres conqueridors.

Ah! La terra es, certament, tal com la vos ha feta imaginar la seua llegenda; y encara la veurieu desplegar, darrera aquesta ciutat ja mig estrangera, son tresor de coves encantades y de panorames esplendents. Però el vell esperit s'es fus dins el temps oblidat de l'antiga patria, y aquest esperit es el que vosaltres veniu a somoure, despertant-lo amb l'eco de vostres himnes, com amb la recordança d'una melodia d'infantesa, represa de

sobte en mig d'els desenganys d'una joventut envellida abans de temps.

Voltros lo portau, a l'esperit qui més convé als pobles aont la tradició es lo únic qui encara román, pot-ser, de la patria morta, arreconat a l'ombra de la montanya, entremig de les garrigues que no ha pogut desallerrar la ponentada. Més qu'una aspiració nova plena de foc, baix de vostra senyera batega una recordança d'avior, y de vostres cántics se desprén el perfum de les rondalles y cololades infantivols que tots hem apreses altre temps. Y aquest despertament poderós es el qui més escau pera treure d'el seu somni secular el nostre humil recó de patria.

Jo el sent ja, abans d'hora, el vostre himne solemnnial y tristíssim d'els Segadors, retronant damunt l'escenari prostituit de nostre teatre, y'm sembla veure la multitud alçant-se plena de l'entusiasme concentrat de la gran melodia... Però ¡l'entendrà, la multitud, a l'augusta cançó, y sentirà passar la poderosa ventada de reivindicació qu'enclou, y tremolarà amb lo recort viu d'aquella desesperada gesta de 1640? ¡Conseguirèu que Mallorca pugui fer-se càrrec de vos-

TERCERA PART

Marxa dels moliners (per la secció d'homes.) ZÖLLNER.
Cançó de noys, humorada, (per la secció d'homes.)

GRIEG.
La Verge breçant, cançó de breçol (i) (per la secció de senyores.) CESAR FRANK.
Ancellada (per les tres seccions.) JANNEQUIN.
Los Segadors, cançó popular catalana (per les tres seccions.) MILLET.

PROGRAMA D'EL 2^{on} CONCERT

DIA 22

PRIMERA PART

Lo cant de la Senyera, himne de l'Orfeo Català (per les tres seccions.) MILLET.
Si a Deu plau (per la secció d'homes.) MENDELSSOHN.
Ey ochnem, cançó popular russa dels sirgadors del riu Volga (per la secció d'homes.)

Los ballades de Lormont (per la secció de senyores.) CESAR FRANK.
¡Oh, quin bon eco! (per les tres seccions, a dos chors.)

ROLLAND DE LASSUS.
¡Al-leluya! del gran oratori Messias (i) (per les tres seccions.) HANDEL.

SEGONA PART

Stabat Mater, a dos chors y a vuit veus (per les tres seccions.) PALESTRINA.
Catgaverunt oculi mei, responsori. VICTORIA.
Sanctus de la missa del Papa Marcello, PALESTRINA.

TERCERA PART

Los Pescadors, barcarola (per la secció d'homes.) CLAVÉ.
Cançó dels aucells, cançó popular catalana (per la secció d'homes y solo per la Sra. Wehrle.) MILLET.

L'Emigrant (per la secció d'homes.) VIVES (AMADEU).
L'Himne del Poeta (estrea, per les tres seccions.)

NICOLAU.
La Balanguera, cançó popular mallorquina (per les tres seccions.) NOGUERA.

Los Segadors, cançó popular catalana (per les tres seccions.) MILLET.

sitjos hem tengut de que s'acostás s'hora de s'arribada; eren impaciencies de germans qui esperen sa visita de gent de sa mateixa familia. Los esperam amb ganes infinites d'ensabori qualque cosa de lo molt que mos duen, ells qui se serveixen, per expressá ses seues idees y sentiments, de s'art més espiritual, y més íntim: es cant, ja religiós replé de tendreses y onades de melodia, gran y majestuosa manifestació de s'omnipotencia de Deu, ja profà, qu'espargeix aquell estol de cantors de sa vida veyá, p'es plá y sa montanya; però aont es seu trabay es més gran y digne d'admiració es escampant per tot arreu amb torrents d'harmonía, en fe vivíssima, s'esperit d'un poble, ses aspiracions d'una raça; ells aguanten encés, com ses antigues vestals, es foc d'amor a sa patria.

Dins poques hores serán en aquesta ciutat. Que deixin entre noltros qualque cosa d'es seu esperit, y a-les-hores tal vegada s'importancia artística d'aquesta excursió se veurá eclipsada per una altra pot-sé més trascendental: s'influencia política.

J. A.

Pedres menudes

Com haurán vist els nostros lectòs, LA ROQUETA dedica es número d'avuy a l'Orfeo Català, publicant els retrats d'els principals personatges d'aquella societat coral: en Lluís Millet, son conegudíssim director; en Joan Millet, president de l'Orfeo; n'Emerenciana Werhle, professora de cant; en Joseph M.^a Comella, també professor y compositor de gran mèrit; y en Joan Salvat, professor de sa secció de nins.

També publicam en darrera plana, sa severa melodia d'els Segadors, adoptada com a himne nacional de Catalunya.

Els programms d'els dos concerts que donarà diumenge y dilluns l'Orfeo Català son aquests:

PROGRAMA D'EL 1^{er} CONCERT

DIA 21 MAIG

PRIMERA PART

Lo cant de la Senyera, himne de l'Orfeo Català (per les tres seccions.) MILLET.
Lo rossinyol, cançó popular catalana (per les tres seccions y solo per la Sra. Fenosa.) MAS Y SERRACANT.
La ploma de perdiu, cançó popular catalana (per la secció d'homes.) COMELLA.
Los xiquets de Valls, chor descriptiu (per la secció d'homes.) CLAVÉ.
Hivernenca, sobre motius populars mallorquins (per les tres seccions.) NOGUERA.

SEGONA PART

O magnum misterium, motet. VICTORIA.
Trubrar facta sunt, responsori. ID.
Credo de la missa d'el Papa Marcello (per les tres seccions.) PALESTRINA.

En es poble històric de Caspe no s'es presentat cap electò; ni fins y tot els interventòs de ses taules votaren.

¡Pareix mentida!

Y llavó n'hi ha qui se queixen perque obtenen pocs vots.

Figurau-vos ses simpaties que devien tcní aquests candidats en aquell poble.

Per lo vist aquests *cuneros* devien volé comprá els vots, y es tir los sortí per sa culata, perque (¡cosa rara!) aquest poble deu essé honrat.

Ara si que ja podèm di:

—¡Caspi! ¡Caspi!

Aviat arribará a Nova York es comodoro Dewey.

Per obsequiar-lo se darà un *banquete* aont cada cubert valdrá sa friolera de cent duros.

De segü que ses carreretes de per allà tendrán feina aquest día, perque hi quedarán sadolls!

(1) Acompanyada al piano.

(2) Acompanyada al piano a quatre mans y a l'armonium



Na Emerenciana Werhle

Lo cant dels aucells

Cançó popular

Al veure despuntar
lo major lluminar;
en la nit mes ditxosa
los aucells cantant
a festejarlo van
ab sa veu melindrosa.

L'aucell Rey del espay
va pels ayres volant,
cantant ab melodia,
dihent Jesus es nat
per traurens de pecat
y darnos alegria.

Responi'l passarell:
poh que hermes y que bell
es l'infant de Maria;
y lo alegre tort:
vençuda n' es la mort,
ja naix la vida mia.

La garça griva y l'gaig
diuen que ja vé el Maig;
respon la cadenera:
tot arbre reverdeix,
tota planta floreix
com si fos primavera.

Música d' en Josep M.^a Comella.

Lo cant de la Senyera

Al damunt d'els nostres cants
aixequem una Senyera
que 'ls farà més triomfants.

¡Au, companys, enarborema
en senyal de germanat!
¡Au, germans, al vent desfemla
en senyal de llibertat!
Que voley! ¡Contemplemia
en sa dolça majestat!

En Joseph M.^a Comella

Oh bandera catalana,
nostre cor t' es ben fidel:
volarás com au galana
p' el damunt del nostre anhel:
per mirar-te soberana
alcarem els ulls al cel.

Y t' duren arreu enlaire,
te durèm, y tu'ns duràs:
voleyant al grat del aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls y força al bras.

JOAN MARAGALL

Música d' en Lluís Millet.

La marxa dels moliners

CAMINE bé, bon Moliner,
Camina que caminaràs
Y aixís bon moliner seràs.

Aixó de l'ayga ho hem après,
Ben bé podem aprendreho, ray
De l'ayga que no pára may.

Miren bé, sobre'l cim la sardana hi volteja
Com un cercle rogent, com un cercle rogent,
De cançons, a voladas
Derrera aném
De cançons a volades
Derrera aném
Ab las mans agafadas
Ballém! ballém!

Música de César Frank

Hivernenca

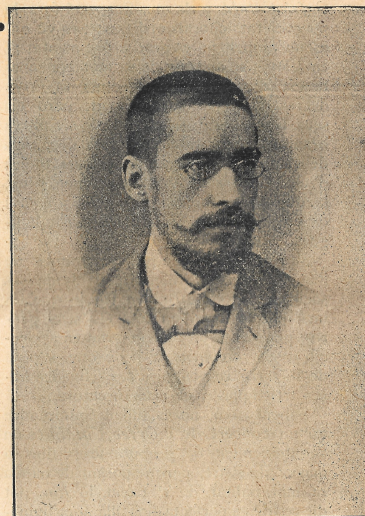
DEPRESSA fugen les hores,
depressa y no tornen més:
aprofita l' hora
d'els encants primers,
aprofita l' hora
qui no torna més.

Depressa les flors s' esfullen
y als arbres no hi tornen més;
a cullir les roses
per dins los vergers,
a cullir les roses
qui no tornen més.

Depressa fuig l' hermosura,
marcida, no torna més.
De les flors caigudes
dels amors derrers
respirem l' essencia
que no torna més.

Corre l' existencia
com fontana d' aigües vives:
la dança es la volada
de les hores fugitives.

MIQUEL S. OLIVER

Música de A. Noguera.

En Joan Salvat

També la roda 'ns ho ha ensenyat,
Tant si es de día com de nit
La roda va rodant seguit.

Y fins la mola ab tot soh pes
No té repòs, ni aturador,
Y com més pot ballar millor.

Oh! alegre marxa del meu cor
Dexéme donchs marxar si us plau
Mestressa y amo adeusiau.

Música d' en Zollner.

Poesia de Mad. Desbordes Valmore

Lormont

LAS BALLADAS DE LORMONT

DE cançons a voladas
Derrera anem,
Ab las mans agafadas
Ballém! ballém!

Som noyas de Lormont, las de las blancas galas,
La marinada 'ns mou y 'ns porta avant rebent,



En Joan Millet y Pagés

Apar que a nostres peus ballant s' hi posan alas
Per correr ab el vent, per volar ab el vent.
De cançons a voladas
etc. etc.

Ab sa profunda veu la mar nos acompanya,
La mar que bat las rocas y 's romp en sos cayrells;
Veyentnos desd' abaix, arrant de la montanya,
Se creu que som aucells, pensa que som aucells.

Miren bé, mireu bé, la montanya flameja
Es Lormont aclarida per lo sol de ponent

Als excursionistes Catalans

Avui germans veniu cap a Mallorca
breçolats p' el mar blau.
La lluna, fent d'argent brunyir les ones,
escoltarà la nau.

Veniu, y l' illa d' Or, que Primavera
ha vestida de flors,
son halé perfumat en tò de festa
envia als vostres cors,

Veniu a admirar-la, que se vos mostra
coronada de sol.
¡Qu' a la qu' avui sonriu, mai altres hostes
facin vestir de doll!

¡Que la nostra regió, de pau eterna
coron' son cap altiu!
Que no se veji mai esclava extèrna,
la que *germans* vos diu!

ROSINA ESCALAS.

ELS PROGRAMES D' ELS CONCERTS de l' Orfeo Catalá

ABANS de parlar-ne, hi ha que des-
truí aquest prejudici de sa major
part d' es públic: una societat
choral catalana no pot ésser més qu' *una*
de tantas, més o menos nombrosa y qui
cantará amb més o menys ajust. No; no
se tracta d' aixó. No volém aminvá poc ni
molt es mèrit de s' obra d' en Clavé, que
conceptuam de gran transcendència y qui
ha donat bons fruits, considerada desde es
punt de vista de sa vulgarisació de sa
música popular y de s' educació artística
de sa gent d' es poble; qui té, ademés,
mires sociològiques determinades. No; l'
Orfeo Catalá, p' els seus fins, está fora de
ses societats chorals ordinaries; es vé qu'
es un empelt an es gran arbre plantat p'
en Clavé; se nodreix de sa mateixa sub-
stància d' aquell, qui li dona sa sava
necessària p' es seu aliment; però els
seus fruits son distints d' els de ses altres
branques; més saborosos, més fins, més
delicats; fruits qui per adorná ses taules
d' els sibarites de l' art no tenen preu,
ja que no se logren en uo esfé a camvi
de grans esments, trabays, estudis y ladi-
gues.

Vat-aquí per què els programes de
l' *Orfeo* son tant diferents d' els de ses
societats Clavé. Abracen tot lo que sia
una mostra d' art en tots els seus ven-
res, però se té un esment gran en s' elec-
ció d' els *specimens*, a fi de que s' obra
de l' *Orfeo* respongui a ses refinades mi-
res artístiques d' els seus directors.

Sabent aixó, no es difícil comprendre
qu' un concert de l' *Orfeo Catalá* es un
aconteixement de primera força dins sa
marxa de s' art, perquè posant de banda
sa materialitat de s' execució que pot
dir-se qu' es perfecta fins allà aont huma-
nament es possible, els programes no
contenen, sinó rares vegades, concessions

a sa multitut, concessions ennoblides,
però, amb una interpretació que per si
sola té un való immens.

Concretant-mos an els programes que
l' *Orfeo* ha de executá a Palma, hei ha
que confessá que en qualquna de ses
mostres esculhides, els seus confecciona-
dors no han tengut en conte es nivell
mig de sa cultura musical a Mallorca; per
ensabori tota sa sublimitat d' el *Stabat*
d' en Palestrina y d' el *Sanctus* de sa
Missa d' el Papa Marcello se necessita
certa iniciació en s' estil palestriniá; per
gran sort sá *Capella de Manacor*, amb
ses seves visites a Palma, mos ha mig
preparat es camí, y, com diu un intel-
ligent amic nostre, *es llevat está posat*, al
manco per aquells qui volgueren escoltá
sa música polifónica an els cantors mana-
corins.

El que figurin en els dits programes
unes quantes obres mallorquines s' ha
d' interpretá com un fet de pura cortesia;
s' autó de s' *Hivernença* y de sa *Balan-
guera* es es primè en reconeixe a quanta
distància están aquestes composicions de
ses més modestes d' els mestres catalans;
Millet, Comella, Nicolau, García Robles,
Vives, etc.; amb aixó está dit quant
agraeix an els coristes de s' *Orfeo* s' in-
merescuda acullida que ja fa estona fan
a ses seves obres, qual mèrit es purament
relatiu, ja que neix de s' excel·lent mane-
ra amb que les interpreten els cantors d'
en Millet.

Els noms d' en Händel, d' en Mendels-
sohn, d' en Grieg, d' en César Frank,
d' en Zöllner, també figuren en els pro-
grames com una prova d' els potents
recursos amb que conta l' *Orfeo* per s' in-
terpretació de ses escoles més distanc-
iades y heterogènies. Aixó els permet doná
programes tant variats, qu' un olvida qu'
es medi de que tant de partit se trèu, es
sempre es mateix: sa polifonia vocal.

Rara es sa festa de l' *Orfeo* en que se
deixi d' oferí un tribut a sa memòria d' el
gran Clavé. Per aixó figuren en els pro-
grames dos d' els cors més caracterís-
tics d' el famós mestre catalá. Mos n'
alegram, perquè així se convencerá es
nostro públic d' es gran partit que se pot
treure d' aquelles melodies fresques y
abundoses com poques s' en escriuen. L'
Orfeo Catalá es una institució d' una
formalitat artística duita a s' exageració.
Es una de ses poques coses veritader-
ament sèries que tenim a Espanya.

A. N.

Venguda del' Orfeo Catalá

AME gran alegria fou rebuda sa nova
de sa venguda de s' *Orfeo* a sa
nostra *Roqueta*. Desde es día en qu' es
projecte se convertí en fet, molts de de-

tra doble tasca, enlairament de l' art y
evocació de l' energia abatuda?

Aquest aire de tradició de que parla-
va, y qu' esparseixen vostres cántics, se
correspón y complementa amb un altre
ventolí de purificació y sanetjament; y
aquest es l' esperit de la pagesia sana,
d' el camp ple d' emanacions de selva y
d' olors de terra humida, de la terra na-
tural y lliure, qui s' oposa, amb la vida in-
mortal de ses planures y de ses montan-
yes, a l' esclavitut de nostres ciutats, d' un
artifici humá, variable y malaltic. Per
aixó voltros veniu a satisfer un d' els de-
sitjos més vius de l' ànima; l' aspiració de
l' humanitat efímera, a ésser reconfortada
amb l' halé sanitos de la natura, qui li
porta un nou raig de vida verdadera.

Y un altre reconfort duis, en fi, per
aquesta terra baixa d' el castellanisme; la
serenitat septentrional de les cançons es-
candinaves y russes, qualquna d' elles ja
sentida, encara que d' el tot oblidada, de
segur, per nostre públic. El cántic d' els
sirgadors d' el gran riu, tornarà refer la
sugestió d' el Volga patriarcal y sagrat,
y la *Cançó de notis*, d' en Grieg, nos farà
arribar com una corrent de l' intel·lectua-
litat robusta y reposada de Noruega.

Voltros no tendreu temps de veure-la
y de conèixer-la com seria precis, a la
nostra illa, ni d' apreciar la llastimosa
contraposició de la mare y d' els fills, de
la terra sempre rica y esplendorosa y
d' els habitants desagraits y tacats d' es-
trangeria. Però es inductable que deixa-
rèu entre noltros la lleveu d' aquest ideal
que portau sempre, qui ha cercat el re-
dós agombolat de vostre penó pera fer-se
una casa propia, dins nostre mon migrat
y raquític. Ideal qui inspira més fe que
molts d' ideals, perquè sols s' el comprén
a mitges, y conserva el prestigi propi de
tots els misteris y encantaments. Cap de
voltros sap aont s' aturarán a la fi les
vostres aspiracions de creient, però vers
aquest cim desconegut aont munta l' eco
familiar de la vella cançó, empenyeu les
multituds unicament plenes de cor y en-
laira tota l' acció de la nova y lligítima
Catalunya, inspirant-li la calçada desficiosa
de vostre esperit de descontents y de
místics.

G. A.

¡Llorers!

A L' ORFEO CATALÁ

ab motiu de la seua visita a Mallorca

Son ells! son ells, els Fills de l' Harmonia
els aymadors de virginal poesia,
els missatgers de l' Art!

Son ells, son ells!.. Mallorca, aixampla'ls braços,
reb-los plena d' amor, ab forts abraços
y diga'ls:—«Deu vos guard.»

De Victoria, Mozart y Palestrina
lo sol de l' esperit, els il·lumina;
la *Fama* els precedeix,
conmouent ab sa trompa antics reialmes;
y llançantlos corones, llors y palmes
la *Gloria* los segueix!

Dolces Sirenes de les nostres platges,
Verges dels camps y Nímfes dels boscatges,
divinitats dels cims;

Ecos de les caverres primoroses,
de les fontetes Fades vaporoses
y Genis dels abims:

Son ells els qui han après vostra musica,
vostre ritme d' amor que vivifica,
vostro magnífic art...!

S' atancen ab senyeres desplegadas
y arriben tal com vé, fent reflidades,
de rossinyols l' esbart!

Ben arribats, els Fills de l' Harmonia,
els aymadors de virginal poesia,
de l' Art els missatgers!

Posa' t de festa, Palma, aixambla els braços,
reb-los plena d' amor, ab forts abraços,
cubrintlos de llorers!

Veniu, germans, entrau, preniu cadira,
vora la nostra llar polsau la lira;
flamejen ja els tions...

No temem l' estebeig del flamenquisme;
desitjam que 'ns nodresca el classicisme
de les vostres cançons.

Salut! benvinguts siau; que no molt llunyà
l' època está en que vostra Catalunya
(nostra terra pairal)

ha de fer enlairar per tota Espanya
l' ideal que os anima, puix s' afanya
p' el triomf de l' Ideal!

Veniu, germans, entrau, preniu cadira,
vora la llar de tots polsau la lira,
ab dolç acord cantau!

Feis-mos sentir els aires de la terra,
la pregaria sublim, lo crit de guerra
y l' himne de la pau!

Feis-mos sentir la mística dolcesa
deis aletejos qu' a Naturalesa
lo cor fan estremir;
de l' infinit feis-mos sentí' l' misteri
y l' arpa de les Muses y el saltèri
deis profetes oír!

Deis bardes recordau lo cant de gesta,
deis *minnesänger* conteu-mos la festa,
y el *lay* del trobador;
y mentres que os teixim llors y garlandes
cantau-mos les dolcissimes corrandes
de nostra antiga avior!

Ben arribats, els Fills de l' Harmonia,
els aymadors de l' ideal Poesia,
del Art els missatgers:

feis despertar hardidament l' Historia;
cantau, cantau, cubert el front de gloria
y trepitjant llorers!

JAUME POMAR.

«Colegio Lulliano, Maig 1899

